

Ekainaren 20an
URTEAN ZEHARREKO 12. IGANDEA

Agurra

Jaungoiko gure Aitaren eta Jesu Kristo gure Jaunaren grazia eta bakea zuekin.

Sarrerako oharpena

Gure bizitzan bakea eta lasaitasuna jartzen du Jesusek. Zailtasunen erdian bere ondoan, konfiantzaz irauteko deia egiten zaigu, bere presentzia eskertzeko deia.

Eukaristiak, Jainkoaren dohainak, laguntzen digu horretan eta sendotzen du, zalantzarik gabe gure fedea.

Damu-otoitza

Jesu Jaunak hitzaren eta Eukaristiaren mahaira dei egiten digu eta, horretarako, bihotz-berri gaitzela eskatzen. Aitor ditzagun, beraz, geure bekatuak eta eska dezagun uste osoz Jainkoaren errukia.

—Jesus Jauna, Aitagana garamatzan bidea: erruki, Jauna.

—Jesus Jauna, herri guztiak argitzen dituen egia: Kristo, erruki.

—Jesus Jauna, mundua eraberritzen duen bizia: Erruki, Jauna.

Erruki dakigula Jainko guztiz ahalsua, eta, gure bekatuak barkaturik, eraman gaitzala betiko bizira.

Otoitza

**Izan dezagula beti, Jauna,
zure izenarekiko begirunea eta maitasuna,
ez baitituzu zeure eskutik behin ere uzten
zeure maitasunean sendo jarri dituzunak.**

**Zure Seme Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez,
Zurekin eta Espiritu Santuarekin batean
Jainko eta Errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.**

Hitzaren liturgiari oharpena

Ekaitzaren barrutik hitz eginez, bera dela izadiaren jaun bakarra gogoratuko dio Jainkoak bere morroi Jobi. Jesusek, ekaitza baretuz, bere jainkozko jatorriari buruz galdetzen jarriko ditu ikasleak. San Paulok berriz, etorkizuna agertuko digu «Zaharrarenak egin du; berria hasi da».

Lehenengo irakurgaia (Jb 38, 1. 8-11)

Joben liburutik

Jaunak ekaitzaren erditik erantzun zion Jobi: «Nork itxi zuen itsasoa atez, amaren sabeletik indarka atera zenean? Nik eman nizkion hodeiak soinekotzat eta behe-lainoa haur-zapitzat. Nik ezarri nizkion mugak, atea eta morroiloak ipiniz, eta esan nion: "Honaino iritsiko zara, ez aurrerago; hemen lehertuko da zure olatuen harrokeria"».

Erantzun-salmoa (Sal 107 [106], 23-24. 25-26. 28-29. 30-31)

Es - ke - rrak Jau - na - ri, A - ren mai - ta - su - na be -
ti - ko - a bait da.

- ∞. Itsasora jo zuten **ontzietan**
salerosketan jarduteko ur **handietan**,
eta Jaunak eginak ikusi zituzten,
haren egintza harrigarriak itsaso **zabalean**. ∞.
- ∞. Haren esanera ekaitz-haizea jaiki zen,
olatu **handiak** harrotuz.
Zeruan gora, leizean behera **ibili** ziren,
barrua zor**abioz** larri. ∞.
- ∞. Baina larrialdian Jaunari deiadar **egin** zioten,
eta libratu zituen **estu**alditik.
Ekaitza barealdi **bihurtu** zuen
eta olatuen orroa isil**du** egin zen. ∞.
- ∞. Poztu ziren barealdiaz,
eta beren gogoko portura eraman zit**u**en Jaunak.
Gorets bezate Jauna agertu duen maitas**un**agatik,
gizakien alde egiten dituen gauza harrigar**ri**engatik! ∞.

Bigarren irakurgaia (2 Ko 5, 14-17)

San Paulo Apostoluak Korintoarrei egindako bigarren gutunetik

Senideok: Kristoren maitasunak behartzen gaitu, jakinik bat denengatik hil dela eta, ondorioz, denak hil direla. Kristo denengatik hil da, bizi direnak ez daitezen berentzat bizi, beraiengatik hil eta piztu den harentzat baizik.

Beraz, hemendik aurrera guk ez dugu inor giza ikuspegi hutsez balioztatuko; eta noizbait Kristo giza ikuspegi hutsez balioztatu izan

badugu ere, orain ez dugu hala egiten. Beraz, Kristorena dena sorkari berri da; zaharrarenak egin du, berria sortu da.

Aleluia (Lk 7, 16)

∇. Profeta handia sortu da gure artean,
eta Jainkoa bere herria salbatzera etorri da. ∇.

Ebanjelioa (Mk 4, 35-41)

Homiliarako argibideak

Zergatik zarete hain beldur?

Jesus eta haren ikasleak doazen itsasontzia ekaitz batek jo du, Galileako aintziran udako egun batzuetan ezustean eta harro sortzen diren ekaitz haietako batek. Markosek pasadizo hori deskribatu du, une zailak bizi dituzten kristau-elkarteen fedea esnatzeko.

Kontakizuna ez da istorio lasaigarri bat, gaur egungo kristauak kontsolatzeko, Jainkoaren babesa aginduz, Elizari historian patxadan ibiltzeko aukera emateko. Jesusen dei erabakitzailea da, une zailetan berarekin itsasbidea egiteko: «*Zergatik zarete hain koldar? Oraino ez al duzue federik?*».

Hasieratik prestatu du Markosek pasadizoa. Esan digu «*arratsa zela*». Laster estaliko du aintzira gau ilunak. Jesus izan da itsasbide arraro horren eragilea: «*Goazen beste ertzera*». Esapidea ez da batere inozentea. Elkarrekin joatera gonbidatu ditu, ontzi berean, beste

mundu baterantz, ezaguna dutena baino harago: Dekapolis lurralde paganorantz.

Bat-batean, urakan zakar bat jaiki da, eta uhinek gogor jotzen dute ontzia, urez betez. Patetikoa da eszena: brankan, ikasleak borrokan, ezinean, ekaitzaren kontra; txopan, txoko altuxeagoan, Jesus lo, kuxin baten gainean.

Izaturik, Jesus esnatu dute ikasleek. Ez dute sumatu Aitarekiko Jesusek duen konfiantza. Harengan ikusi duten gauza bakarra, beraietaz axolarik ez izatea da. Beldurrak jota ageri dira eta urduri: «*Maisu, ez al dizu inporta gu hondoratzea?*».

Jesusek ez du zuritu bere jarrera. Zutik jarri eta konjuru antzeko bat bota du: haizea gelditu eta dena bare-bare egin da. Bake eta isiltasun handi horiez baliatuz, bi galdera egin dizkie Jesusek, guganaino iritsi diren hauek: «*Zergatik zarete hain koldar? Oraino ez al duzue federik?*».

Zer ari zaigu gertatzen kristauei? Zergatik gara hain beldur aldi erabakigarri hauei aurre egiteko?, zergatik hain konfiantza txikia Jesusengan? Blokeatzen gaituena, ez ote da hondoratzeko beldur hori? Ez ote da segurtasun bila itsu-itsu ibiltzea, aldi hauen irakurketa buru argiagoz, erantzukizun handiagoz eta konfiantza biziagoz egitea eragozten diguna? Zergatik gara hain uzkur, ez ikusteko, Jainkoa dela Eliza gidatzen duena Jesusi eta haren Ebanjelioari leialago izatera? Zergatik bilatzen dugu segurtasuna iraganean ezaguna eta eraikia genuen hartan?, zergatik ez dugu entzun nahi «beste ertzeraz igarotzeko» Jesusen deia?, Jainkoaz axolagabe den, baina hartarainoko esperantza-beharra duen munduan Berri Ona apal-apal ereiteko.

Jainkoaren herriaren otoitza

Gure begirada Jaunari zuzenduz, itxaron dezagun konfiantzaz bere salbamenaren indarra:

- Frantzisko Aita Santuaren alde, Jose Ignazio gure Gotzainaren alde, apaiz eta zerbitzari guztien alde. Eska diezaiogun Jaunari.
- Ikertzaileen lanen alde, guztien lanaren alde, bakearen eta ongizatearen alde. Eska diezaiogun Jaunari.
- Jaunari eskainita bizi direnen alde, gure elkarteetako erlijioso eta erlijiosen alde. Eska diezaiogun Jaunari.
- Gure kristau elkateetan on egiten duten guztien alde, behartsuen eta gaixoen zerbitzuan bizi direnen alde. Eska diezaiogun Jaunari.

Jesu Kristo Jauna, gure ahultasunean konfiantza izan duzu Zure hitzaren iragarle izateko; entzun gure otoitzak eta eutsiguzu Espirituaren indarrez, gure fedez inoiz lotsa ez gaitezen baizik eta ausardiaz aitor dezagun gizakien aurrean, azken etorrerako egunean ere gure aldeko izan zaitezzen zeruko Aitaren aurrean. Errege bizi baitzara gizaldi eta gizaldietan.

Jaunartze-ondorengo otoitza

**Kristoren Gorputz santuaz eta Odol baliotsuaz
berritu gaituzu, Jauna;
egizu, misterio santu honetan parte hartzeak
ekar diezagula egiazko erospena.
Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.**